Td 052_11

Η Σμίτη[1] και η Άγκυρα αδέρφια του θανάτου
όποιος πάει στην Άγκυρα δεν έχει την υγειά του.
Της Άγκυρας μες στον κισλά έχει ένα πηγαδάκι
πηγαίνουν τα ελληνόπουλα και πίνουν το φαρμάκι
πήγα κι εγώ στην Άγκυρα να ιδώ το πηγαδάκι
κι έσκυψα για να πιω νερό και ήπια το φαρμάκι.
Μου γράφεις μάνα μου γραφή και με ρωτάς τι κάνω
στης Άγκυρας τα χώματα μανούλα θα πεθάνω
λειτούργησε στην Παναγιά ’νάψε και αγιοκέρι
να κάνει θαύμα μάνα μου να γίνει καλοκαίρι
να βγει ο ήλιος μια φορά κι από χαρά θα κλάψω
και μέσ’ από την Άγκυρα μανούλα θα σε γράψω
μην κλαις μανούλα μου γλυκιά και με κρατάς κακία
θα πάμε όλα τα παιδιά όλα με μια ελπίδα
γιατ’ έχουμ’ όλα μια καρδιά και όλα μια πατρίδα.

[1] Σμίτη: προφανώς η Σμύρνη